

M A G Y A R
K U R I R

M D C C C X - d i k
É S Z T E N D Ő R E.

Dr. Decsy Sámuel

és

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Pántzél Dániel

által.

I. és II. Feltály Észteendő.

Bétsben, 1810.

Nyomtatott Nemes Haykul Antal
betűivel.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

EL

Nro. 1. és 2.

A' FELS. CSÁSZÁR, ÉS AP. KIRÁLY
KEGYELMES ENGEDELMÉBŐL.

Indult Bétsből, Kedden Junius 5-dik napján, 1810-ik
esztendőben.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

B é c s.

A' mi kegyelmessen uralkodó Fejedelmünk, a' ki a' múlt Püinköst Havának 4-ik napján, a' Csász. Familiának felső Austriában: lévő uradalmainak meg nézésére, és az utolsó háborúban nagyon meg károsított odavaló jobbágyinak fel segéllésekre ment, 's onnan azon hólnap 10-ikén Cseh Országba, nevezetessen Prágába utazott, a' végre, hogy azon Ország Patronussának, Nepomok szent Jánosnak tiszteletére, a' múlt hólnap 20-ikán tártatott áhétatosságon is meg jelenhessen, és önön példája által másokat is az igaz keresztény buzgóságra serkenthessen, ezen folyó hólnap első napjaiban várattatik ide vizsza. Kedves nénye *Mária Trézia* Austriai fő Herczegalzszony, ked-

ves férjével *Antal Szakfzóniai Herceggel*, és *Mária Amália Szakfz. Herceg Afzszonnyal* együtt Eö Felsége látogatására Majus 11-ik napján oda mentek, a' honnan mindazáltal, egynéhány napokig tartott ott való mulatások után lakhelyekbe, Szakfzoniának fő városába Drézdába ismét vizfza tértek. — Valamerre Felséges Urunk felső Austriában és Cseh Országban meg fordúlt, mindenütt rendkívül való örömmel, szinmutatás nélkül való szeretettel és öröm kiáltásokkal fogadtatott Eö Felsége hiv alattaválótól.

Prágába való szerentsés meg érkezésekor elsőben is a' Cseh Ország Pátronusá *Nepomok szent Jánosnak* ezüstből való koporsóját és óltárát látogatta meg Eö Csáfz. Kir. Felsége, és azokat a' pénz verő mülhelybe való szolgáltatástól fel szabadítván, az oda való fő Kormányozónak *Gráf Wallisnak* az eránt szükséges parautsolatot adott.

Felséges Afzszonyunknak Majus 14-ik napján, dél után egy órákor oda lett szerentsés meg érkezése is nagyon meg örvendeztette Prága városát, mindenütt serégenként gyüllött a' nép a' Kir. várhoz Eö Felségének szemlélésére. Lehetetlen azt a' nagy örömet szóval ki mondani, a' mellyel eddig még nem látott kedves afszonyokat fogadták Prága városának minden karba, rendbe, és állapotba helyheztetett hiv lakosi. A' mint értésünkre esett, onnan a' Töplliczi igen híres Cseh Országi fördöbe ment Fels. Afzszonyunk, egészségének vizfza nyerése vegett, a' hol annak orvosló vizével egynéhány hetekig igyekezik élni.

Felséges Urunknak 's Afzszonyunknak jelenléteken való örömöknek külsöképen léendő kijelentésére, a' múlt Majus 15-ik napját következett

éjfel Prága városának hiv lakosi hajlékjaikat, tehetségeknék mértékéhez képest, égő métesekkel igen szépen ki világosították, olly szépen, mellynél szebbet képzelni is allig lehetett. A' kivilágosított épületek közt a' Lörintz hegyén lévő ker-ti mulató házak a' Gr. Kollowrathnak, a' Würzburgi nagy Herczegnek, a' Gr. Waldstein Ernestnek, a' Gr. Kinsky Leopoldnak, 's masoknak többeknek palotáik, az Erseki Seminariumnak épü-letje első helyet érdemlettek. Annak tanúbizony-ságára, hogy Felséges Urunknak ez az intézet nagyon tettett, *Leopoldina 's Trézia* fő Her-czeg Affzonyokkal, *Antal és Amália* Szakfzóniai Kir. Herczeggel és Herczeg Affzonnyal együtt, es-téli 9. órakor azon városnak minden útzáit bé jár-ták, meg szemlélték, és a' Mólva vizén lévő hidon álló Sz. János Nepomok óltára mellett nagy áhétatossággal imádkoztak. A' következett na-pon, dél előtt és dél után a' fő templomban tar-tott isteni tiszteleten is meg jelent Eö Felsége, és onnan ismét a' Sz. János Nepomok hidján lévő ol-tárhoz gyalog menvén buzgóan áhétatoskodott. — Majus 18-ikán mind Eö Felsége, mind a' Fels. Császárné az oda való szép teátrumot vagy játék néző helyet meg látogatták, és ott is sok vivát kialtásokkal, 's kéztapsolásokkal fogadtattak a' jelen volt Publicumtól.

A' közelebb múlt Pünköst Havának 22-ikén, az itt Bécsben örizeten lévő igen derék, és mind itthon, mind a' külföldön, vitézségére nézve, igen hires magyar gyalog regement (mellynek most Gr. *Coliaredo Feromos*, ennekelőtte pedig Gróf *Sztáray* vólt a' tulajdonossa) az Aspreni és Wag-rami véres ütközetekben, rész szerént el hállett.

rész szerént a' vett sebek miatt, a' hadi szolgálatra alkalmatlanokká tétetett vitéz társaiknak emlékezetekre, az Alsteri külső városban lévő Minoriták templomában áhétatosságot tartott, mellyen igen kedves és tisztelt fő vezérjek, *Károly Cs. Kir. Fő Herczeg* is, reménytelenül megjelent, kinek szemlélése minden vitéz katonákban rendkívül való örömet, és mélységes tiszteletet gerjesztett.

Frantzia Birodalom.

A' Fels. Frantzia Császár és Császárné, *Napolcon* és *Maria Louisa*, a' múlt *Sz. György* Havának utolsó napjaiban azoknak a' Brabantziai és Flandriai tartományoknak látogatásokra mentek, a' mellyek a' Frantzia Császár és Hollandiai-Király közt való egyességben a' Fr. Birodalommal össze szerkeztettek. Elsőben is Brüsszelt, és a' *Laékeni* igen pompas palotát, mellyet néhai *Maria Kristina* Austriai fő Herczeg Asszony, vólt Belgyiomi Gubernator építette vala felette nagy költséggel, azután Antverpiát, Cambrayt, Brédát és Herczogenbust látogatták meg. Brüsszelbe, a' hova Aprilis 29-ik napján érkeztek vala meg, sok ágyú durogások, harang zugások, és az örvendező nép vivat kiáltási közt mentenek bé, kiknek nézésekre olly sok idegenek utaztak, hogy azon tágas és népes városban szállást sem találhattak mindnyájan. Brüsszelből Antverpiába utaztak, a' hol a' Fels. Császár, és Császárné, a' Wefztfáliai Király és Királyné társaságokban, annak a' 71 ágyús, Antverpia nevezetű nagy hajónak meg szemléléseire mentek, melly Eö Felsőeknek jelenlétekben, leg elsőben

botsáttatott a' tengerbe. Az illy alkalmatosságokban gyakorlásban lévő pompát bamúlással szemlélte az ifjú Császárné, mint oíly dolgot, a' millyent ennekelőtte még soha sem látott.

Ezt a' Skaldis folyóvíz mellett fekvő régi várost, a' 16-ik században Alba Herczeg nagyon meg szépitette, öregbitette, 22 piatza, és 200 többnre fzelés útjai vannak. Annak kikötő helye igen jó, mellybe tsatornákon is bé lehet menni. Mivel igen alkalmas város vólt a' kereskedésre, a' 16-dik században 200 ezernél többre ment a' lakosoknak száma; de minekutánna a' Wefzfáliai békességben (1648-ik eíztendőben) a' Hollandia Respublikának sürgetésére a' Skaldis vize bé záratott, és minden tengeri kereskedés Amsterdámba vitetett vólna által, 64 ezerre szállott le a' lakosoknak száma. — *Napoleon* Császár uralkodása alatt a' Skaldis vize fel szabadittatván, most ismét virágozni kezd az ott való kereskedés, és a' lakosok is szemlátomást szaporódnak. — Antverpiával által ellenben egy új várost szándékozik a' Császár, a' Skaldis bal partyán építtetni, 's azt meg is erőfsíttetni, mellyet az Anglusokra nézve szükségesnek itil. Az ő Cs. Kir. Felségeknak jelenlétekben minden Antverpiai kikötőhelyben lévő hajók szép vitorlákkal vóltak fel ékesíttetve, 's minden hajókról durogtak az ágyúk. — Antverpiából, Brédan által Herczogenbuschba utaztak Eő Cs. Kir. Felségek, mellynek erősségeit szemesen meg vizsgálta a' Császár.

Az oda való palotában, Majus 7-ik napján, következő négy tikkelyből álló decretumot adott ki: „*Napoleon Frantzia Császár, Olasz Országi Király, a' Rénusi Szövetségnek Óltalma-*

zóna, és a' Helvétziai Kantonoknak Képvénisége
r. a. t. Mivel mi azoknak a' nyelveknek elemene-
 telekből, mellyek lenbol szoktak lezattetni, or-
 szágraunkra nézve nagy hatástot remélvünk, és
 mivel tapasztaljuk, hogy azoknak több-féle-
 való tétéleket kiválthópen a' helyes és alkalma-
 tos fonó elközöknek nem létele akadályoztattya;
 arra való nézve: 1) Annak, a' ki a' lennek fo-
 navára olly alkalmas elközt talál, mint a' mil-
 lyen találtatott a' gyapotfonásra, a' melly nem-
 zethéli legyen a' talibé, egy millió frankot ren-
 delünk. — Arra való nézve, 2) Ez a' summa
 pénz bizattassék a' mi belső dolgokra ügyelő mi-
 nisterünknek rendelkezére. — 3) Ez a' mi végzé-
 sünk minden Európai nyelvekre forditassék által,
 és minden külföldön lévő követünknek, ministe-
 reinknek, és Consuljainknak küldetessék meg a'
 közönségesse leendő tétel végett. — A' mi belső
 dolgokra, finantziára, és külső dolgokra ügyelő
 ministerjeinkre bizattassék ezen decretumnak elz-
 körlése. — *Napoleon Császár — a' Bazzanói Her-
 czeg Status Titoknak és Minister (Maret).*

Hertzenbuschból Majus g-ik napján Mid-
 delburgba utaztak Frantzia Császár és Császárné
 Eö Felségek. Utjokban a' Gertrujdenbergi, és
 Berg-op-Zoomi erősségeket is, mellyek hasonló-
 képen Frantzia Országának adattak, meg nézte és
 megvizsgálta *Napoleon* Császár, azután paripára
 ülven, az egész környéket meg szemlélte, s on-
 nan a' Császárnéval együtt a' Südbevelandi szig-
 etbe, onnan pedig Wüssingenbe ment, a' melly
 várost, a' múlt esztendőben nagyon elpusztitot-
 ták az Anglosok.

A' Londonból Párisba küldetett Anglus követ

Oberster *Malenzie* igen fényes szállást fogadott magának, és a' vele lévő követségi-béli személyeknek. Néhány Fr. Zsurnálok azt tartják, hogy ő az Anglus fogságban lévő Fr. katonáknak felmentésére és kiváltások végett ment volna Párisba; ellenben a' *Mémoire de France* című oda való utazó levelek azt állatják, hogy ő az Austriai Csász. Kir. követvel Gr. *Metternich*-el együtt a' békeség helyre állításában is foglalatoskodjanak.

Nagy Britannia.

A' Londoni tudósítások Izerént, a' Párisba küldetett Anglus követ Lord *Malenzie*, a' Frantzia ministeriumnak a' maga meghitelező levelét már által adta, melly őtet meg különböztetett bereállításra látta és fogadta. A' Londoni felnyilt Izeremi politikások azt hiszik, hogy ez a' tudós és nagy tapasztalású Bríttus, nem csak azért küldetett volna Párisba, hogy a' Frantzia fogságban lévő Anglus katonákat kiválthassa, hanem hogy egyezemind azt is ki tanulja, minémü fundamentomon kívül Frantzia Ország Angliával békeséges alkuba eretzkedni. Még ugyan sem Párisban, sem Londonban semmi bizonyos, avagy ministerialis tudósítás nem adatott ki e' tárgy eránt; mindazáltal abból a' megkülönböztetésből, mellyel a' Fr. ministerium és más fő rang- és hivatalbéli személyek ő eránta viseltetnek, abból a' nyájas társalkodásból, melly nékie azokkal, az Austriai Csász. fő Ministerrel Gr. *Metternich*-el, és a' Római Szövetégbéli fejedelmeknek Párisban lévő követjeikkel vagyon, és az ottál tartott gyaborta való conferentiából azt látsz ki lázni, hogy az Angliai Ministerium

most több hajlandóságot mutat a' Frantziákkal való meg békélésre, mint mutatott valaha ennekelőtte.

A' mint néhány külföldi Zsurnálokban, 's ezek után, a' Bétsi Udvari Diariumban is olvastuk, egy *Kolli* nevezetű Jubilíros, az az, betses kövekkel és gyöngyökkel kereskedő Báró menvén a' Valencayi kastélyba, a' hol tudniillik a' Spanyol Kir. Hertzegek most laknak, az Asturiai Hertzegnek *Ferdinándnak*, udvari fő mestere által azt kívánta tudtára adni, hogy a' Londoni Kormányfűk Eö Kir. Hertzegségének alkalmatosságot igyekezik szolgáltatni az onnan való elfzőkésre. De nemtsak el nem fogadta ez a' Kir. Hertzeg ezt az ajánlást, sőt nagyon hofzfzonkodván a' nevezett postára, ötet azon kástély Gubernátorjának *Berthémynck* kezébe adatta, e' pedig katona őrizet alatt a' Párisi Policia ministerhez küldötte s. a. t.

E' dolgot a' Parlamentumnak antiministerialis része nemtsak helybe nem hagyta, sőt inkább azt kívánja a' ministerektől, hogy adjanak arról számot, mivel az illy illetlen követség nem ditsőségére, hanem inkább kissebségére szolgál a' fő Kórnányfűknek. A' Parlamentumnak 7-ik Májusi gyűllésében azt kívánta a' financia ministertől Lord *Percevaltól*, a' Londoni gazdag serfző *Whitbreád Úr*, hogy ne sajnállya néki meg mondani, ha ugyan azon levél alá, melyet Báró *Kolli* az Asturiai Hertzegnek küldött, alá írta e' magát a' Király, mellyre azt felelte a' nevezett Lord, hogy a' Státus szolgálatja az illy kérdésekre feleletet adni meg nem engedi. *Whitbreád Úr* avval meg nem elégedvén, így szóllott:

A' mit, úgymond, a' Nemet és Frantzia újság levelekben olvasni lehet a' nem titok, 's nem tartozik a' Státus titkai közzé, és így harmadszor is azt kívánta a' Ministertől, mondja meg, leg alább *nemmel* vagy *ugyanal*, ha igaz levél lett légyen e' az, vagy pedig költött? De ekkor is a' Státus szolgálatjával mentette magát a' Minister, és eleget nem tett a' *Whitbread* Úr kívánságának.

A' *The Sun* nevezetű Londoni minísterialis újság leveleknek írója az által kívánnya a' minísteriumnak ezt a' plánumat mentegeetni, és meg igazítani, hogy azon feltétel eszközölhető volt, és ha *Sir Sidney Smith* a' Párisi Tempeli fogságból szerentséssen ki szökhetett, sokkal könnyebben lehetett volna az Asturiai Printzet a' Valencayi kastélyból ki szabadítani. Ennek az ő Spanyol Országba való menetele nagyon megbátorította, és meg örvendeztette volna az insurgenseket, nem tsak, hanem újabb tüzet gerjesztett volna benne az ellenség ellen való tsatazásokra. Ha tehát szerentséssen eszközöltetett volna ez a' feltétel, meg érdemlették volna e' a' ragalmazást a' minísterok? éppen nem; az embernek tselekedetét nem annak bizonytalan következése, hanem inkább a' feltétel sínór mértéke szerént kell meg itilni.

A' Westmünsteri képviselőnek *Francis Burdettnek* meg fogattatása, és a' Toweri fogházba lett bé zárattatása miatt Londonban támadt zenebona nagyon meg szomorította a' Fels. Angliai Királyt, úgy annyira, hogy most már sem az egyik sem a' másik szemével nem lát, 's vezető nélkül egy tapodást sem mehet, és mivel az egyik szemét operáltatni, tudniillik annak belső hályo-

gát le akarja mettzetni, az antiministerialis Zsur-nálisták azt a' kérdést tezik fel, hogy ha ennek az operationak kimenetele szerentsétlen lenne, másra kellene e' az uralkodást bízni? az utólsóbbat ellenzik a' ministerek, 's azt állattyak, hogy ha szinte meg vilagtalanodna is a' már 72 élet-dőben járó Király, mindazáltal így is egészlen egészséges lévén őtet az uralkodástól meg fosztani, az Ország Constitúciója szerént, nem lehetne.

A' 19-ik *Aprilisi* Londoni újság levelek így szólak: Itten nagy reménység van az eránt, hogy Lord Mackenzie Párisba való küldetésének halznos következése fog lenni. Ez a' tudós ember, a' ki ifjuságában minden Európai fejedelmi udvarokat bėjárt, sok talentommal bír. — A' közönséges hir szerént, Napoleon Császár, Anglia Országot ismét meg kínálta a' békességgel, több indító oka lévén a' békesség helyre állatására, mint vólt ennekelőtte valaha. — Minékünk is nagy szükségünk van a' Frantzia Orzággal való meg békélésre, nem reménylhetvén, hogy a' száraz Európában újabb coalitiot szerezhessünk magunknak. — Lehetetlen, hogy Napoleon Császár minket a' tengeren való uradalomtól meg foszthasson, nekünk nagy szükségünk van a' száraz Európára, ennek pedig a' tengerre; a' köz haszon elegendő kezes lehet a' békességért.

Olasz Ország.

A' Majlandi nagy ispotálynak igazgatója orvos Doctor *Sacco* nem régiben egy igen szép és fontos könyvetskét adott ki a' tehén himlőnek béóltasáról, mellyben annak az egész emberi nemzetre nézve való nagy és meg betsülhetetlen

hasznát fontos okokkal meg mutatta. Az oda való polgári Tanács ezen munkátskának hasznos voltát maga is meg esmérvén, mostani Előüljőjét a' nevezett orvos Doktor Úrhoz küldvén általa jó hazafiúságát meg ditsírte, 's meg hálálta. — Olasz Országának minden városaiban, következésképen Majlandban is sok féle módon meg innepeltetett Napoleon Fr. Császárnak Mária Ludovika Ausztriai fő Hercegeg Alfzonnal való ószve házassága, eleven képzelvén, mennyi hasznos következései fognak azon házasságnak lenni jövőben.

A' múlt böjti napokon, Rómában ez a' papi drama, az az, énekes játék: *Jeruzsálemnek cipusztatása*, mellyet *Zingarelli* igen híres Olasz Compositor készített vala, csak nem minden este el énekeltetett. A' leg nevezetesebb éneklők voltak: *Tacchinardi*, *Haezer Alfzony* (Német Országú születésű személy), és *Morandi*; *Rosina Haezer Alfzony* rend kívül való szép, kellemes, és a' leg keményebb szívet is meg olvasztó éneklésével az egész Római Publikumot bámulásra indította, és hallására, Nápolyból, Florentziából, és több Olasz Országú városokból is számosan gyüllöttek a' muzsikának és a' mesterséges éneklésnek barátjai.

I. Joakim Napoleon Nápolyi Király, a' ki Napoleon Fr. Császár és *Mar. Ludovika* Császárné pompás mennyegzőjének meg tisztelése végett a' múlt Mártziusban Párisba utazott, e' folyó hónapban, onnan Nápolyba vissza tért. Leg első gondját is arra fordította, hogy azon város vidékén tanyázó, Frantzia és Nápolyi katonaságból álló 60000 fegyveres sereget meg szemlélje, és a' Kalabriában leendő marsirozásra el

képzitessse. Ki ellen légyen ez a' hatalmas hadi nép ki állitva, titokban tartatik.

E' folyó e'ztendőben Európának sok országiban, gyakorta való, nagy és félelmes föld indulások voltak; de sohol sem vólt olly nagy, és olly szörnyű, mint a' Máltai szigetben, a' múlt Februarius 16-ik napján. Az onnan jött tudósításokban ekképen adatik az elő: Itt, úgymond, olly szörnyű föld indulás vólt Februárius 16-ikán, mellyhez hasonlóra a' mostan élő Máltai lakosok közzül senki sem tud emlékezni. Az a' köszikla, melly ezt a' erős szigetet formállya, böltső módjára rengett, és a' kikötőhelyünkben vólt hajók ide 's tova hányattattak. A' föld rengése két minutumig tartott, melly rendkívül való szomorú játék. Képzelni sem lehet ezen sziget fő városának, *Valetta* lakosinak rémuléseket, a' kik szörnyű félelem és bödulás közzé esvén, fel 's alá futkostak az útzákon, a' szerzetes rendbéli papok térdeikre esvén, 's kezeiket az ég felé emelvén sűrű könnyhúllatásokkal imádkoztak a' veszedelemtől való meg szabadításért; az aszszony emberek olly vélekedésben lévén, hogy az egész sziget el süllyed, kezeiket fejékre kútsolták, nagy jajgatással sirtak, a' férjfiak magokat meghatározni nem tudván, azt sem tudták mit mivellyenek; a' harangok ütése, a' lovaknak nyeritések, és a' több állatoknak bögések és sirások ezen szörnyű természet játékának félelmét jobban jobban öregbitették. — A' következett napon két izben rendült meg a' föld, de nem olly mérgesen. Az okoztatott kárt még tudni nem lehet. Valettában, a' városnak egy kapuja, és az ispotály egészen ószvé omlottak. Azt mond-

ják, hogy Sziciliában is nagy földindulás volt, és hogy, három szigetetske a' tengerbe el süllyett
s. a. t.

Török Birodalom.

A' Konstantzinapolyból jött tudósítások szerint igen nagy hadi készületeket tétet a' fényes Porta, úgy annyira, hogy minden Török Országai tartományokból, sőt Egyiptomból, és a' Persiai határok mellől is számos hadi seregek mennek Konstantzinapolyba, és annak vidékére, mellyek rövid pihenések után, onnan a' duna vizéhez marsiroznak. Minden Jantsár regimentek, mellyek a' békesseges időkben azon Császári városban szoktak őrizeten lenni, egynéhány ezret ki vevén, a' Nagy Vezér Armádiájához küldettek. — A' Török Armádia 400000 főből állónak lenni mondatik ugyan: mindazáltal, ha azon hadi seregek, a' mellyek azon Birodalomnak fő városaiiban őrizeten vannak, és lenni kentelenitetnek a' köz tsendesseg és bátorság végett, azon számból le vonatnak, 180 ezer embernél több nehezen szállhat táborba.

A' Wechabiták, a' kik néhány esztendőekkel ennekelőtte félelmes ellenségei voltak a' Fényes Portának, és a' Muhamet Próféta vallását vagy egészen el törteni, vagy leg alább reformálni igyekeztenek, most hazájokba, Arábiának belső részébe húzták magokat visszra, és semmi nyughatatlanságot nem szereznek a' szomszéd Török tartományoknak.

A' későbbi, Konstantzinápolyi levelek is azt tartják, hogy az Asiai Török tartományból számos gyalog és lovas hadi nép takarodik a' Nagy

Vezér Armádiájához; hogy a' Fényes Porta tellyességgel nem hajlandó az Orosz Birodalommal való megbékélésre, és hogy köröm szakadásig erőlködik azon, hogy előbbi Európai tartományait, úgymint, Moldvát, Havas aliföldöt és Szervíát vilfza vehesse ellenségeitől. — A' Konstantzinápolyban lévő Dániai és Szaktzóniai követ ministerek, a' Divánnak néhány tagjaival gyakran conferentziát tartanak és abban foglalatoskodnak, hogy az Orosz Birodalommal megbékéltessek; de még ekkorig feltételekben nem bődögülhettek, következésképen fegyverrel kell azt meg szerezni. A' Nagy Vezér Armádiájánál sok Anglus tisztek lenni mondatnak, és nagy tekintetben vannak a' Muzulmanoknál.

A' Török nagy Vezér a' so esztendő s fél szemü *Jussuf Basa* egynéhány hélig tartott betegségéből kigyógyulván, már a' vezérlésére bizatott armádiahoz ment, és minden kívántató rendelkezet meg tétet az ellenségeskedésnek elvezdésére. De meg előzték őtet az Orosz seregek, mivel, a' mint a' Konstantzinapolyból jött levelek tartják, egy 3000 főből álló fegyveres nép az Ostromanni duna szigetben feküdt Török őrizetet véletlenül meg támadván, azt töllök el venni igyekezett, 's annál fogva az Orosz armádiával a' Szerbiai insurgens seregeket, mellyek egész Widdinig kijárnak portázni, őszve kaptsolni igyekeztek, de azt nem eszközölhették. — Ez a' történet nagyon megmérge sitette a' Muzulmannokat, és az uralkodó ifjú Császár is *Mahmut*, hol a' ministerekhez, hol a' táborozó Török armádiahoz küldött levelei által újabb újabb tüzet gerjeszt benne.